

Środa, 12 grudnia 2007 r.

P6_TA(2007)0606

Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (2007/2109(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 29 września 2006 r. dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 (COM(2006)0558),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 1998 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie przyszłości rynku produktów rybołówstwa w Unii Europejskiej: odpowiedzialność, współpraca i konkurencja ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 1998 r. w sprawie sektora przetwórstwa produktów rybnych i akwakultury w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 grudnia 1999 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie sektora przetwórstwa rybnego ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2006 r. w sprawie poprawy sytuacji ekonomicznej w sektorze rybołówstwa (COM(2006)0103),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. w sprawie poprawy sytuacji ekonomicznej w sektorze rybołówstwa ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając dokument roboczy Komisji Rybołówstwa z dnia 5 czerwca 2007 r. ⁽⁷⁾ dotyczący wykonania rozporządzenia (WE) nr 104/2000,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0467/2007),
- A. potwierdzając strategiczne znaczenie sektora rybołówstwa dla sytuacji społeczno-gospodarczej, regularnych dostaw ryb i bilansu żywnościowego w szeregu państw członkowskich i samej UE; przypominając istotny wkład wniesiony przez sektor rybołówstwa na rzecz spójności gospodarczej i społecznej poprzez pobudzanie rozwoju społeczności zamieszkujących wybrzeża oraz podtrzymywanie i stymulowanie aktywności gospodarczej i tworzenie miejsc pracy na wszystkich poziomach sektora, zwłaszcza w mniej uprzywilejowanych regionach i społecznościach, jak również na rzecz zachowania lokalnych tradycji kulturowych,
- B. mając na uwadze, że wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa stanowiła pierwszy element wspólnej polityki rybackiej (WPRyb), utworzony w 1970 r., i że stała się od tej pory jednym z jej czterech filarów obok polityki strukturalnej, zachowania zasobów rybnych i stosunków z krajami trzecimi,
- C. mając na uwadze, że dokonano dwóch dużych przeglądów WOR produktów rybołówstwa: pierwszego w 1981 r. – mającego na celu zmniejszenie ilości wycofywanych z obrotu i wprowadzającego pomoc na okres przejściowy — i drugiego w 2000 r. – zakładającego zdecydowane zniechęcanie do wycofywania z obrotu i zwiększenie znaczenia organizacji producenckich w zarządzaniu produkcją i interwencjach rynkowych,
- D. mając na uwadze, że kluczowymi celami – ciągle jeszcze niezrealizowanymi – wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa i akwakultury jest zapewnienie stabilnych rynków produktów rybołówstwa i uczciwego dochodu producentom,

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 6.7.1998, str. 292.

⁽³⁾ Dz.U. C 210 z 6.7.1998, str. 295.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 194 z 11.7.2000, str. 87.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 47 E z 27.2.2003, str. 601.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 417.

⁽⁷⁾ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/organes/pech/pech_20070627_0900.htm.

Środa, 12 grudnia 2007 r.

- E. mając na uwadze, że wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa musi być reakcją na rynek charakteryzujący się poważnymi nierównościami strukturalnymi w zakresie wprowadzania do obrotu, dystrybucji i przetwórstwa, cen i przyzwyczajzeń konsumentów,
- F. mając na uwadze, że obecny system pierwszej sprzedaży ryb w partiach, praktykowany w większości państw członkowskich, wykazuje szczególną tendencję do karania producentów, którzy mogą uzyskać w sumie jedną dziesiątą zysków dystrybutorów końcowych,
- G. mając na uwadze, że wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa ustanowiła szereg mechanizmów interwencji rynkowej w zakresie wsparcia cen i regulacji dostaw ryb oraz że celem była promocja koncentracji podaży poprzez wsparcie tworzenia organizacji producenckich, których znaczenie w zakresie interwencji rynkowej wzrosło, mimo iż środkowi temu nie towarzyszyło konieczne wsparcie finansowe,
- H. mając na uwadze, że dwustronne porozumienia handlowe oraz wprowadzenie systemu handlu z krajami trzecimi dla celów dostaw przeznaczonych dla sektora przetwórstwa rybnego UE doprowadziły do zakwestionowania preferencji wspólnotowych oraz do zwiększonej presji konkurencyjnej na produkty wspólnotowe, co miało bezpośrednie konsekwencje dla dochodów w sektorze,
- I. mając na uwadze, że instrumenty wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa były stopniowo modyfikowane, tracąc na znaczeniu w stosunku do innych filarów i priorytetów WPRyB, takich jak zachowanie zasobów rybnych i ograniczenie nakładów połowowych, które stało się jednym z głównych celów WPRyB,
- J. mając na uwadze, że wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa nie przyczyniła się w wystarczający sposób do wzrostu cen pierwszej sprzedaży ani do poprawy dystrybucji wartości dodanej wzdłuż łańcucha wartości sektora rybołówstwa, w którym oprócz doświadczonych dużych dystrybutorów coraz ważniejszą rolę odgrywają supermarkety działające w dziedzinie dystrybucji,
- K. mając na uwadze, że proces kształtowania cen pierwszej sprzedaży ryb zapobiegał wpływowi wahań czynników kosztów produkcji na ceny ryb,
- L. mając na uwadze, że średnie ceny pierwszej sprzedaży nie zmieniły się lub też spadły od 2000 r., co jednak nie znalazło znaczącego odbicia w postaci obniżki cen dla końcowych konsumentów świeżych ryb – co więcej, ceny te wręcz stale rosną,
- M. mając na uwadze, że według sprawozdania w sprawie wdrażania EFOGR rzeczywiste wydatki poniesione w latach 1974-2005 wyniosły w sumie nieco poniżej 550 000 000 EUR, co daje roczną średnią w wysokości 17 000 000 EUR, czyli bardzo skromny budżet na realizację celów wyznaczonych w art. 33 Traktatu WE,
- N. mając na uwadze, że w piątym wniosku przytoczonego wyżej sprawozdania z dnia 29 września 2006 r. Komisja uznaje trudność pogodzenia nowych priorytetów WOR produktów rybołówstwa z jej celami – takimi jak zagwarantowanie dochodu, o którym mowa w art. 33 Traktatu – podkreślając zwłaszcza, że „ceny rynkowe nie podążały za trendami w kosztach produkcji”,
- O. mając na uwadze, że w ww. rezolucji z dnia 28 września 2006 r. Parlament stwierdził, iż niewystarczająco wykorzystano możliwości dotychczasowej WOR produktów rybołówstwa w zakresie poprawy konkurencyjności,
- P. mając na uwadze, że w ww. rezolucji z dnia 2 grudnia 1999 r. Parlament zaproponował korzystniejsze warunki wdrożenia mechanizmów interwencji rynkowej, zwłaszcza w odniesieniu do wycofywania z obrotu i finansowego wsparcia organizacji producenckich, jednak wnioski te nie zostały przyjęte przez Radę,
- Q. mając na uwadze, że sektor wykazuje obecnie rosnącą zależność od przywozu kosztem produkcji wewnętrznej,

Środa, 12 grudnia 2007 r.

- R. mając na uwadze występowanie niedostatecznego spożycia białka rybnego oraz obecne uzależnienie od przywozu, aby zaspokoić potrzeby konsumenckie w sytuacji, gdy produkcja wspólnotowa stale się zmniejsza, podczas gdy produkcja światowa dalej rośnie,
- S. mając na uwadze, że Komisja dopuściła już do obrotu na rynku Wspólnoty produkty niespełniające minimalnych rozmiarów określonych w UE, szczególnie z uwagi na brak wdrożenia zasad wprowadzania do obrotu mrożonek,
- T. mając na uwadze, że w ww. komunikacie z dnia 9 marca 2006 r. Komisja podkreśla konieczność dokonania przeglądu rozporządzenia (WE) nr 104/2000,
- U. mając na uwadze, że w ww. rezolucji z dnia 28 września 2006 r. Parlament popiera niezwłoczne dokonanie przeglądu WOR produktów rybołówstwa w celu zwiększenia jej udziału w zapewnieniu wyższych cen pierwszej sprzedaży i poprawy dystrybucji wartości dodanej w sektorze,
1. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o sporządzeniu dogłębnej oceny istniejącej WOR produktów rybołówstwa i akwakultury, ubolewając jednakże nad prawie rocznym opóźnieniem w przekazaniu sprawozdania z oceny w stosunku do terminu wynikającego z przepisów art. 41 rozporządzenia (WE) nr 104/2000;
  2. uważa za konieczne niezwłoczne przeprowadzenie dalekosiężnego przeglądu WOR produktów rybołówstwa w celu zwiększenia jej udziału w zagwarantowaniu dochodów w sektorze, zapewnieniu stabilności rynku, lepszym wprowadzaniu do obrotu produktów rybołówstwa i zwiększeniu wytwarzanej wartości dodanej;
  3. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia komunikatu w sprawie wytycznych oraz wniosku dotyczącego przeglądu WOR produktów rybołówstwa, z uwzględnieniem propozycji zawartych w niniejszej rezolucji;
  4. podkreśla konieczność zaangażowania głównych podmiotów gospodarczych w sektorze, zwłaszcza rybaków i ich reprezentujących ich organizacji, w proces przeglądu WOR produktów rybołówstwa, szczególnie w obecnym okresie dokonywania oceny;
  5. podkreśla, że wkład WOR produktów rybołówstwa w sektorze zmalał, zwłaszcza od czasu przeglądu dokonanego w 2000 r.; uważa, że odwrócenie tej tendencji, zwłaszcza poprzez znaczne zwiększenie zasobów finansowych, musi stać się jednym z głównych celów przyszłego przeglądu WOR produktów rybołówstwa, umożliwiając jej tym samym zagwarantowanie wystarczającego wspólnotowego finansowania potrzeb sektora rybołówstwa, aby zrealizować cele wyznaczone w Traktacie;
  6. stwierdza, że istniejące mechanizmy interwencji cechuje wysoki stopień koncentracji, i wzywa Komisję do stwierdzenia, czy mechanizmy te są najwłaściwsze oraz czy są one dostatecznie elastyczne, aby zaspokoić potrzeby istniejących struktur produkcyjno-marketingowych w państwach członkowskich w celu lepszego wprowadzania ryb na rynek i zapewnienia producentom godziwego dochodu;
  7. wzywa w związku z tym Komisję do stwierdzenia, czy produkty wymienione w poszczególnych załącznikach do rozporządzenia (WE) 104/2000, zwłaszcza dotyczących niezależnego wycofywania z obrotu i prolongowania, są najwłaściwsze i czy lista ta nie powinna zostać zmieniona i rozszerzona;
  8. uważa, że należy rozszerzyć kompensaty za tuńczyka i przypomina wnioski w tej sprawie zawarte w ww. rezolucji z dnia 19 czerwca 1998 r. w sprawie sektora przetwórstwa produktów rybnych i akwakultury w Unii Europejskiej; wzywa Komisję do wprowadzenia kompensaty za sardynki zgodnie z propozycją zawartą w ust. 14 lit. b) tej rezolucji;
  9. podkreśla znaczenie znakowania i podawania dokładnych informacji dla konsumentów w celu poprawy jakości i wartości dodanej produktów rybołówstwa; uważa, że należy starannie zbadać i sprawdzić oznaczenia handlowe, zwłaszcza w przypadku produktów importowanych, aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd;

Środa, 12 grudnia 2007 r.

10. wzywa Komisję do przyspieszenia procesu certyfikacji ekologicznych produktów rybołówstwa, gdyż ma to kluczowe znaczenie, jeżeli konkurencja między podmiotami gospodarczymi zarówno na terenie UE, jak i poza nią ma opierać się na sprawiedliwych i zdrowych zasadach;
11. podkreśla, że fundusze strukturalne muszą przyczyniać się do unowocześniania i tworzenia infrastruktury wsparcia producentów w zakresie produkcji/marketingu, obejmującej jednostki chłodzenia, przetwórstwa, transportu oraz marketingu/dystrybucji;
12. podkreśla, że mechanizmy interwencji muszą uwzględniać krótką trwałość produktów rybołówstwa;
13. wzywa do udzielania większego wsparcia dla poprawy przetwarzania ryb na pokładzie, zwłaszcza poprzez inwestycje w systemy chłodzenia i pakowania oraz lepsze warunki z zakresu higieny i bezpieczeństwa na pokładzie;
14. podkreśla potrzebę utrzymania i poprawy mechanizmów i metod wsparcia, zwłaszcza finansowych, w celu promowania koncentracji podaży, szczególnie poprzez rzeczywiste wspieranie tworzenia i finansowania organizacji producenckich, przede wszystkim w przypadku tradycyjnego łódzowego rybołówstwa przybrzeżnego, kierując się rozporządzeniem (WE) nr 104/2000;
15. uważa, że programy operacyjne powinny – przy odpowiednim wsparciu finansowym – umożliwiać organizacjom producenckim bezpośrednie wprowadzanie ich produktów na rynek jako sposobu poniesienia wartości produkcji i zwiększenia wartości dodanej produktów rybołówstwa; wzywa zatem do zmiany art. 5 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 w sposób zaproponowany w ww. stanowisku z dnia 2 grudnia 1999 r.;
16. potwierdza konieczność utrzymania w budżecie Wspólnoty bezpośredniej ścieżki pomocy dla organizacji producenckich, przy jednoczesnym otwarciu możliwości pomocy dodatkowej wspierającej programy operacyjne państw członkowskich, zgodnie z propozycją zawartą w ww. stanowisku z dnia 2 grudnia 1999 r.; w związku z tym wzywa do zmiany art. 10 rozporządzenia (WE) nr 104/2000;
17. uważa za konieczne przeprowadzenie badania przyczyn niepowodzenia wprowadzenia możliwości utworzenia organizacji międzybranżowych w ramach dokonanego w 2000 r. przeglądu WOR produktów rybołówstwa oraz wymienionego w czwartym wniosku w ww. sprawozdaniu Komisji z dnia 29 września 2006 r.;
18. popiera ideę wprowadzenia kodeksu postępowania w zakresie handlu produktami rybołówstwa w UE, który objąłby wszystkie podmioty w sektorze, w celu określenia dobrowolnych zasad na rzecz zapewnienia bardziej sprawiedliwego podziału wartości dodanej oraz zasad wprowadzania na rynek wzdłuż łańcucha wartości;
19. podkreśla znaczenie tworzenia rynków pochodzenia i rynków produktów tradycyjnych szczególnej jakości, wspieranych przez targi, małe przedsiębiorstwa handlowe oraz sektor restauracyjny, jako sposobu na zwiększanie wartości dodanej miejscowych produktów i promocji rozwoju lokalnego;
20. zaleca Komisji dokonanie oceny skutków stosunków z krajami trzecimi, a zwłaszcza wpływu przywozu na ceny pierwszej sprzedaży; wzywa Komisję do większej stanowczości w ocenie zewnętrznych stosunków handlowych, zwłaszcza przy uruchamianiu środków ochronnych WTO, o których mowa w art. 30 rozporządzenia (WE) 104/2000, aby nie zagrozić celom art. 33 Traktatu;
21. uważa, że do importowanych produktów rybołówstwa sprzedawanych i wprowadzanych do obrotu na rynku wewnętrznym należy stosować te same normy i wymogi, jak do wspólnotowych produktów rybołówstwa, np. w sensie znakowania, przepisów dotyczących zdrowia i higieny czy zakazu wprowadzania na rynek Wspólnoty produktów rybołówstwa poniżej minimalnych rozmiarów dopuszczalnych w przypadku produktów wspólnotowych;
22. uważa, że w ramach nadchodzącego przeglądu kluczowe jest zwiększenie finansowania WOR produktów rybołówstwa;
23. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.